

neb, et se innimenne rummalaste eksi, kes
süüd Jummal peäle aiab, kui ta kâssi
hâsti ei kâi. — Nüüd tahhame meie
ommeti ka sedda teist asja tâhhele panna,
kellest meie wanna küllakubjas ütles, et ses
se sü pididi ollema, et meil nüüd teine lug-
gu peaks ollema, kui meie esivannemil.
Mis assi se olli ommeti?

Üks teine mees. Küllap ses ikka se sü
on sedda ükski ei rovi salgada. Range
moisa tõ ja piin teeb meile otsa peäle.

Josep. Eks siis meie wannemad ka moisa
tõdd ei teinud, ja maks ei maksnud?

Küllakubjas. Küllap se teada, et nemo-
mad ilma tõdd teagematta ei olnud: ag-
ga mis nende tõ olli meie tõ wasto! se
oli nenda kui lapse mäng.

Josep. Kas so meles on weel, wanna
taat, kui palju teggo so isä moisa teggi?

Küllakubjas. Mis ma ei mäleta!
Meie isjal onjal olid addra maad ja hei-
na.

namaad kâes; ja piddas teohise allate ja
waino allate moisa.

Josep. Kui palju innimesi teid siis
olli tallus?

Küllakubjas. Meil olli, isä ja em-
ma, tel ja selle naene, se on, nelli tõtegi-
giad innimesed, kui meie lapsed alles wäe-
timad ollime. Se olli pärrast katko, kui
ei olnud palju rahwast.

Josep. Kui palju lojussi olli teil sel puh-
kul?

Küllakubjas. Meil olli Jummal tän-
natud paar hobboisi, olli paar hârgi, olli
tükki nelli lehna, olli lambokeksi ja sea-
porsad —

Josep. Kas siis sinno isä joudis selle
rahwaga ja nende lojustega addra maad
harrida? ja peälegi moisa teggo tehha?

Küllakubjas. Egga ta keik maad ei
prukind: harris ni palju kui ta ioudis:
muist maad olid kellus. Agga olli Jum-
mal